

Per un nou cicle

Article d'opinió del president d'Òmnium Cultural del Pallars, Jesús Bellera

Jesús Bellera, president d'Òmnium Pallars | Òmnium Pallars

[despiece]Senyor director,
[nointext]

Un 29% de la societat catalana viu en risc d'exclusió social mentre l'atur juvenil assoleix màxims a la Unió Europea, arribant al 25,42%, el preu dels subministraments bàsics augmenta salvatgement i la pobresa es cronifica. Per fer-hi front, els moviments socials, que de l'habitatge fins al clima, surten als carrers per protegir aquells drets fonamentals que l'Estat espanyol diàriament limita. Al mateix temps, s'enquista la crisi democràtica amb l'Estat, que ofereix com a única resposta a la voluntat legítima d'autodeterminar-se, la repressió i la vulneració de drets fonamentals. Una persecució política que suma més de 4.200 causes repressives contra representants públics, societat civil organitzada i ciutadania mobilitzada, segons el Mapa de la repressió d'Òmnium Cultural.

Vulnerar sistemàticament els drets fonamentals de la població no és només un escàndol democràtic; és també un greu precedent a Europa, amb dures conseqüències per l'afecció ciutadana cap a les institucions i per l'estat de dret. Cert progressisme, però, prefereix fer cas omís, mentre resten impunes pràctiques il·lícites, i que haurien d'avergonyar a qualsevol societat pressuposada democràtica, com l'espionatge massiu amb Pegasus o la infiltració policial a moviments juvenils. El Govern espanyol, directament, vincula l'independentisme amb el terrorisme, acusant al jovent organitzat de "multimilitant". Un jovent organitzat i compromès que hauria de ser orgull, en canvi, és atacat irresponsablement pel govern de l'Estat, que aprofita qualsevol escletxa per buidar de contingut polític una causa legítima.

La recepta de l'Estat passa sempre per perseguir. Sap que si les idees poderoses s'acompanyen de la voluntat política, de l'organització social i de la mobilització ciutadana poden esdevenir realitat. Només cal fer memòria i mirar-nos ara fa poc més de cinc anys.

Però si fem memòria també és urgent preguntar-nos: per què el moviment independentista ha cedit a la temptació d'enfrontar-se internament, en comptes d'enfortir-se per aconseguir els seus objectius legítims? Si l'independentisme no és capaç de concretar una estratègia compartida, està destinat a retrocedir. Cal avançar, i per fer-ho, no es poden mantenir les inèrcies i les maneres de treballar que han portat a la situació de desànim actual. S'ha de sortir de la fase de la paràlisi, dels retrets mutus i de les batalles partidistes. I fer-ho sense dilacions: abans que es consolidi aquesta tendència autodestructiva que només porta frustració pel moviment.

És necessari canviar les formes i les veus, sumar noves sensibilitats i reteixir i ampliar les confiança. Només així es podrà iniciar un nou cicle, un cicle que no pot ser foc d'encenalls.

El 2017 va marcar el camí. Però aquella tardor històrica no és només nostàlgia per tenir guardada en una vitrina, el 2017 és aprenentatge i patrimoni col·lectiu que no podem deixar perdre. Per assolir la independència l'única via possible és la democràtica, compartida, inclusiva i transversal i per tant, es fa imprescindible canviar la dinàmica i enfortir les xarxes, dins del propi moviment i més enllà del seu perímetre. La societat és qui defineix el país que tenim i el país que volem i per això, la ciutadania organitzada ha de formar part dels espais estratègics del moviment que determinaran el nostre futur. Hi ha moltes organitzacions i moviments sense els quals avui no s'explica el país que habitem. Si volem avançar és imprescindible permetre que puguin exercir el protagonisme que els pertoca.

Especialment l'ha d'exercir el jovent organitzat, que representa millor que ningú aquest futur que ansiem. Aquell que demostra dia a dia el seu compromís i que, massa sovint, no té veu ni se sent representat per una societat que l'exclou i a qui se li dibuixa un futur incert. Es fa més necessari que mai interpel·lar i incorporar la gent jove, a totes aquelles persones que si no les escoltem, correm el risc de perdre-les i deixar l'independentisme orfe de tota una generació. Perquè el futur del país no el decidiran només tres partits i dues entitats.

El nostre objectiu és guanyar una Catalunya lliure i justa. Per Òmnium no quedarà.

Jesús Bellera

President d'Òmnium Cultural del Pallars

[/despiece]

Avís:

Els continguts publicats a la secció del lector *Dis la teva!* no necessàriament s'adiuen a la línia editorial de **Pallars Digital**. Aquest mitjà no es fa responsable de les opinions que aquí s'hi expressen.

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]